

עמ"י 45615/11/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו גאבר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

23 נובמבר 2015

עמ"י 45615-11-15 מדינת ישראל נ' אבו גאבר

בפני כבוד השופטת נחמה נצר
העוררת
נגד
מוחמד אבו גאבר
המשיב

נוכחים:

בשם העוררת רינת מייזנר

המשיב בעצמו וב"כ עוה"ד הרצל סמילה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על שתי החלטות שניתנו במסגרת אותו הליך בבימ"ש השלום באשקלון. ההחלטה הראשונה מושא הערר עניינה, קביעת בימ"ש קמא, כי אין עוד עילה להוסיף ולהחזיק את המשיב במעצר ותחת זאת ניתנה הוראה בדבר שחרורו בתנאים. ההחלטה האחרת העומדת במוקד הדיון בפני מסבה עצמה לכך שבימ"ש קמא דחה בקשה לעיכוב ביצוע בשל העובדה, כי השוטר אשר היה מוסמך ורשאי לטעון ולעתור לעיכוב ביצוע החלטת השחרור, לא גילה היכרות ממשית של תיק החקירה, ועל כן, סבר בימ"ש קמא, כי די בנימוק זה, כדי לדחות את בקשת העיכוב. בשולי ההחלטה הנזכרת, ציין בימ"ש קמא, כי במקרים בהם מתבקשת עזרה מיחידה אחרת ולו לצורך עיכוב ביצוע, כי אז, מצופה שהשוטר או בעל הסמכות המוזעק לעזרה, יכיר את התיק טרם הדיון באופן שיאפשר לו לטעון באופן סדיר.

כאמור הערר מופנה כנגד שתי ההחלטות, ובעיני ההחלטה השנייה שעניינה כאמור, שלילת זכותה של העוררת להישמע בבקשה לעיכוב ביצוע, היא העומדת במוקד ערר זה ונראה, כי יהיה זה אך ראוי ומצופה, כי ערכאת הערעור תיתן דעתה לקביעות בימ"ש קמא לעניין עיכוב הביצוע.

אקדים ואומר, כי אכן, המחוקק גילה דעתו שלא כל טוען מעצרים יהיה רשאי לטעון באותה נשימה גם לעיכוב ביצוע

החלטה. אולם, וכהכרח בל יגונה מוצאים עצמם לעיתים קרובות טועני מעצרים אשר נדרשים על אתר לקבל החלטה ולגבש עמדה באשר למהלך הנכון שיש לעשותו בסמוך לאחר שהערכאה הדיונית נתנה את החלטתה. כך גם נהג טוען המעצרים במקרה הנדון, אשר לשמע החלטת בימ"ש קמא המורה על שחרורו של המשיב, הודיע לבימ"ש קמא, כי הוא אמנם אינו מוסמך לעתור לעיכוב ביצוע, אך בדעתו לגרום לכך, כי חוקר מוסמך מתחנת המשטרה הרלבנטית יתייצב תוך פרק זמן קצר באולמו של בימ"ש קמא לשם העלאת טענה בדבר הצורך בעיכוב ביצוע החלטת השחרור, למצער, כי נתבקש מגורם משטרי מוסמך שאמנם אינו בקיא בפרטי החקירה, לעתור לעיכוב ביצוע.

מתברר, כי בימ"ש קמא סבר, כי אין לאפשר לעוררת זכות טיעון לעניין עיכוב הביצוע שהרי הלכה למעשה, לא ניתנה בידה ההזדמנות המינימלית להיערך להתייצבות גורם מוסמך של היחידה החוקרת. בנסיבות אלו, תמוה כיצד ביסוד החלטת בימ"ש קמא, לדחות על הסף את בקשת העיכוב עומד הטיעון, כי הטוען לעיכוב אינו בקיא בפרטי החקירה. עוד תמוה בעיני, כי בימ"ש קמא אף סבר שעל היחידה החוקרת הטוענת כאמור להמשיך מעצרו של המשיב להיערך מראש לאפשרות כי בימ"ש קמא לא יעתר לבקשתה, ועל כן עליה להכין מבעוד מועד באמתחתה גורם מוסמך לעתור לעיכוב אשר אף בקיא בפרטי החקירה. לטעמי, המדובר בדרישה שלא זו בלבד שהיא איננה סבירה, הרי שיש בה כדי להציב משוכה שהיא כמעט בלתי עבירה, במיוחד כאשר מדברים אנו בבקשת מעצר המוגשת בסוף השבוע וכאשר מן הסתם, היחידה החוקרת אינה נדרשת אך לחקירה של התיק הנדון אלא מקיימת במקביל מספר חקירות והיה ראוי בעיני כי בימ"ש קמא היה מורה על הפסקה של מספר דקות קצובות בדיון כדי לאפשר לגורם המוסמך להתייצב ולטעון לעיכוב ביצוע.

בכך הייתה באה לידי ביטוי זכותה של העוררת להישמע מבלי שהיה בכך כדי לגרום למשיב נזק או פגיעה שהיא בלתי מידתית. ככלל, ראוי כי הערכאה הדיונית תגלה אורח רוח עם היחידות החוקרות ותאפשר להן להפנים את ההחלטה שניתנה לפני רגע קט והציפייה כי מיד ובסמוך לאחר שבימ"ש קמא אינו נעתר לבקשה, כבר יתייצב באולמו אדם אשר יכול לטעון לעיכוב ולהיות בקיא ברזי התיק, מנותקת מהקשרה ואף בלתי סבירה בעליל.

ובאשר לערר לגופו. כאמור, המשיב שוחרר ולמעשה, מאז 20 לנובמבר הוא אינו מצוי מאחורי סורג וברח ואין טענה, כי מאז שחרורו הוא פעל חלילה לסכל את יכולתה של היחידה החוקרת להשלים את החקירה ולהגיע לחקר האמת. במצב דברים זה, ואף מעיון בתיק החקירה, והגם שעה אני לכך כי שחרורו של המשיב היה בו כדי להקשות על יכולתה של היחידה החוקרת להגיע למיצוי החקירה תוך פרק זמן קצר, איני רואה כי נכון ומוצדק לשקול בשלב זה, החזרתו של המשיב למעצר מאחורי סורג וברח ואף העוררת ברוב הגינותה, לא ביקשה זאת.

אולם, להבנתי, צדקה העוררת בטיעונה כי היה על בימ"ש קמא לפחות לקבוע במסגרת החלטת השחרור תנאים נוספים לשחרור ובכלל זה הפקדה כספית בפרט כאשר מתיק החקירה עלה גם סיכון מפני שיבוש הליכי חקירה.

אשר על כן, הערר מתקבל במובן זה שעל תנאי השחרור כפי שכבר קבע בימ"ש קמא התווסף תנאי נוסף הקובע הפקדה כספית בסכום של 3,500 ₪. עירבון זה מופקד בתוך 48 שעות, שאם לא כן, אי הפקדתו תקים עילה לשקול מחדש את המשך שחרורו של המשיב.

כמו כן, לנוכח הצורך להשלים את החקירה, למצותה סברתי כי נכון יהיה להאריך תוקף תנאי השחרור והמגבלות שהוטלו על חופש התנועה של המשיב, זאת עד ליום 26/11/15 עד השעה 13:00.

ברור, כי על המשיב להמשיך לשתף פעולה עם היחידה החוקרת ולהתייצב לכל חקירה כפי שעשה עד כה וככל שתבוא דרישה כלפיו להוסיף ולהתייצב.

ניתנה והודעה היום י"א כסלו תשע"ו, 23/11/2015 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת